

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 93/2012-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. marca 2012 prerokoval vyhlásenie JUDr. J. S., predsedu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, o odmietnutí sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky Juraja Horvátha pre jeho predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 432/2011 a takto

r o z h o d o l :

Návrh JUDr. J. S. o d m i e t a ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 17. februára 2012 doručené vyhlásenie JUDr. J. S., predsedu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „navrhovateľ“), podľa § 28 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej

len „zákon o ústavnom súde“) o odmietnutí sudcu ústavného súdu Juraja Horvátha pre jeho predpojatosť v rozhodovaní vo veci vedenej pod sp. zn. II. ÚS 432/2011.

Námietku predpojatosti proti sudcovi ústavného súdu Jurajovi Horváthovi navrhovateľ odôvodnil tým, že *„Zotrúvanie tohto sudcu na Ústavnom súde Slovenskej republiky považujem za protiústavný stav. Nadálej tvrdím, že žiadny sudca nemôže obliecť sudcovský talár, ak bol právoplatne odsúdený za úmyselný trestný čin – a to bez ohľadu na to, že ev. bolo jeho odsúdenie zahladené. Podmienkou pre výkon funkcie sudcu, a tým viac pre výkon funkcie sudcu ústavného súdu, musí byť nulová tolerancia. Ak to ústavný sudca nechápe, resp. nerešpektuje – zrejme pre výhody plynúce z postavenia sudcu ústavného súdu, dokumentuje tým výraznú absenciu profesnej etiky. Odmietam, aby taký sudca konal a rozhodoval vo veci, v ktorej som účastníkom konania, ktorý nerešpektoval ani výzvu pléna ústavného súdu, aby zvážil svoje zotrúvanie vo funkcii a aby odstúpil, lebo zotrúvaním vo funkcii škodí Ústavnému súde Slovenskej republiky.“*, a zároveň požiadal o vylúčenie tohto sudcu z konania a rozhodovania v predmetnej veci.

II.

Podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 28 ods. 1 zákona o ústavnom súde účastník konania môže vyhlásiť, že niektorého zo sudcov odmieta pre jeho predpojatosť. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli do začiatku ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť najneskôr na začiatku ústneho pojednávania. Ak dôvody, ktoré vedú k vyhláseniu o odmietnutí sudcu pre jeho predpojatosť, vznikli v priebehu prvého ústneho pojednávania, môže ju účastník konania vyhlásiť bez zbytočného odkladu. Na neskoršie vyhlásenie o odmietnutí sudcu pre predpojatosť sa neprihliada a ústavný súd už o ňom nerozhoduje.

Podľa § 28 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu pre predpojatosť rozhodne iný senát; odmietnutý člen senátu nehlasuje. Pri rovnosti hlasov rozhoduje hlas predsedajúceho.

Vec bola v súlade s rozvrhom práce ústavného súdu na obdobie od 1. marca 2011 až do 28. februára 2012 pridelená na prerokovanie a rozhodnutie tretiemu senátu ústavného súdu, keďže námietka smeruje proti sudcovi druhého senátu.

Po preskúmaní vyhlásenia navrhovateľa senát ústavného súdu nezistil také skutočnosti, ktoré by podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde viedli k vylúčeniu sudcu z výkonu sudcovskej funkcie v konaní vo veci.

Konanie vedené ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 432/2011 sa týka sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky spoločnosti S., a. s., B., ktorou namieta porušenie svojich základných práv a slobôd postupom a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 2 Obo 80/2009-694 z 27. augusta 2009 v znení opravného uznesenia sp. zn. 2 Obo/80/2009 z 20. októbra 2009.

Zo všeobecných ustanovení upravujúcich konanie pred ústavným súdom vyplýva, že účastníkmi konania sú navrhovateľ a prípadne ten, proti komu návrh smeruje, ako aj osoby, o ktorých to ustanovuje tento zákon (§ 21 ods. 1 zákona o ústavnom súde); ak je účastníkom konania súd, zastupuje senát jeho predseda (§ 21 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Konanie o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podrobne upravujú ustanovenia § 49 až § 56 zákona ústavnom súde.

Podľa § 51 zákona o ústavnom súde účastníci konania sú sťažovateľ a ten, proti komu sťažnosť smeruje.

V danom prípade navrhovateľ ako predseda obchodnoprávneho kolégia najvyššieho súdu nie je osobou oprávnenou podať v mene predsedu najvyššieho súdu vyhlásenie, že niektorého zo sudcov ústavného súdu odmieta pre jeho predpojatosť, a teda nie je ani účastníkom konania pred ústavným súdom.

Ústavný súd k tomuto záveru dospel preskúmaním právomocí predsedu najvyššieho súdu vyplývajúcich zo zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa ustanovenia § 39 ods. 2 citovaného zákona môže predseda súdu poveriť ktoréhokoľvek sudcu príslušného súdu vykonávaním niektorých úkonov patriacich do pôsobnosti predsedu súdu.

Podľa § 43 ods. 2 citovaného zákona na predsedu najvyššieho súdu okrem iných sa nevzťahuje ani § 39 ods. 2 citovaného zákona. Povereniu predsedu najvyššieho súdu tak chýba zákonné opodstatnenie.

Okrem toho námietka predpojatosti vznesená navrhovateľom nie je založená na skutočnostiach zakladajúcich pomer sudcu ústavného súdu k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom podľa § 27 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu z prerokovania a rozhodovania vo veci nie je skutočnosť, že navrhovateľ nesúhlasí s tým, aby namietaný sudca rozhodoval o tej-ktorej veci.

Na základe uvedených skutočností senát ústavného súdu návrh navrhovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podaný zjavne neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. marca 2012